

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for Sofarækken

Nr. 60 - december 2012

Poul Nesgaard og Filmskolen

Man skal turde stå på broen i al slags vejr

★★★★★
Glostrup Bio

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for
Biografforeningen
Sofarækken

Ansvarshavende:
Arne Christensen

Redaktør:
Holger Pedersen
redaktionen@glostrupbio.dk

Eget tryk

Oplag: 500

Indhold:

3 Formandens klumme

4 *Poul Nesgaard ...*

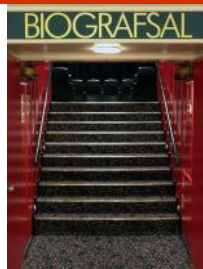
- *Et møde på Holmen*
- *Fra Utterslev til Gyngemosen*
- *I Radioens B&U i pionertiden*
- *Rektor for Filmskolen*

15 *... og Filmskolens virksomhed*

- *Den filmiske fortælling*
- *Filmfolk uddannes til verdensklasse*
- *At stå vagt om rammer for udfoldelse*

22 Vinterens bedste film

24 Glædelig jul - fra alle os til alle jer

Biografforeningen Sofarækken

Formand : Arne Christensen,
Højmarksvej 14, 2600 Glostrup
4363 0664 / 4061 7180 (mobil)
formand@glostrupbio.dk

Glostrup Bio

Bryggergårdsvej 2
2600 Glostrup
Billetter: 4396 0201 og www.glostrupbio.dk

Biografleder Lotte Warming.
4396 0806 / glostrupbio@glostrupbio.dk

Støt vores samarbejdspartnere

DET DANSKE FILMINSTITUT

Et godt år

Det har været et godt år for *Glostrup Bio*. For et års tid siden fik vi mulighed for at vise digitale film, og i år har vi moderniseret hele salen.

Det er opmuntrende at se og høre, at vores publikum er glad for at komme i biografen. Der er kommet rigtig mange i år, hvilket naturligvis også skyldes, at der har været usædvanligt mange gode film. Ikke mindst de danske.

Glostrup Filmklub for Børn og Unge, der startede den nye sæson i oktober, har igen slået sin egen rekord. Medlemstallet i *Sofarækken* er stabilt, ja faktisk stigende for tiden. Tak for opbakningen til biografen, foreningen og det frivillige arbejde. Vi anbefaler jer alle at abonnere på vores ugentlige nyhedsbrev (mail). Så får I besked om alt det spændende, der sker i *Glostrup Bio*.

Vores interview i dette blad handler om en mand, der lavede en julekalender i tv - uden jul. Det skal dog ikke afholde mig fra at ønske alle jer medlemmer og jeres familie en glædelig jul og et godt nytår.

Arne Christensen

Poul Nesgaard og Filmskolen

Man skal turde stå på broen i al slags vejr

Et møde på Holmen

Poul Nesgaard er ikke sådan at sætte i bås, hvilket han garanteret også ville betakke sig for at blive. Ud over at være umådelig kreativ og nytænkende, er han samtidig utrolig driftsikker og stabiliserende.

Først var han hele 23 år i *Danmarks Radio*, hvor han var med til at gøre dansk tv for børn og unge til noget særligt. Derefter blev han rektor for *Den Danske Filmskole*, hvor han netop i år har 20 års jubilæum.

I sommer rundede han 60 år, så det er let at regne ud, at han er begyndt tidligt.

En regnvåd oktoberdag havde vi aftalt at mødes på *Filmskolen*. Han ligner sig selv fra dengang med *Poul* og *Nulle*, da han første gang blev landskendt.

De lange lyse lokker er trimmet, men det er den samme slanke og afslappede statur. Den samme velmodulerede stemme, og den samme evne til at være helt tilstede i nuet.

Filmskolen er en veletableret succes, men er stadig i rivende udvikling. Det er et krævende job at være rektor i en statslig kunsthøjskole. Men alt tyder på, at *Poul Nesgaard* stortrives med det. Han er en meget travl mand, men det mærker man ikke på ham.

I de halvanden time, vi tilbringer sammen, går næsten halvdelen med at liste rundt i nogle af skolens mange lokaler og kigge ind til forskellige.

Billeder fra Filmskolen

Mange elever nærmer sig afslutningen på skolen. Afgangsholdene er netop i disse dage ude i felten for at optage deres afgangsfilm. "Det er synd for dem i det vejr", sukker rektoren.

Han beklager, at der ikke er gang i noget produktion i selve skolen lige nu, som jeg kan se og fotografere.

Det har der til gengæld været i weekenden, hvilket fremgår af en hel del brugt bestik, der trods diverse forbud står rundt omkring. Det er ikke et sted, hvor man holder sig indenfor et stramt skoleskema.

Den Danske Filmskole

Den Danske Filmskole blev grundlagt i 1966 af dokumentarfilminstruktør *Theodor Christensen* (der døde året efter) og filmmagisteren *I.C. Lauritzen*, der er mest kendt for *Filmredaktionen* på tv og flere bøger om film. Han blev skolens første rektor.

I begyndelsen var skolen underlagt *Filminstitutet*, men blev fra 1988 selvstændig under *Kulturministeriet*. I 1992 overtog *Poul Nesgaard* rektorposten efter *Henning Camre*.

I mange år holdt skolen til under træerne på Christianshavn, men i 1998 flyttede skolen til *Theodor Christensens Plads* (!) på *Holmen* (*Frederiksholm*). Den ældste del af skolen er fra *Orlogsværftets* dage, men der er bygget meget til, så der er masser af plads til de ca. 50 ansatte og 100 elever.

De fylder ellers meget, fordi der er tale om en middelstor mediefabrik med alt til faget hørende af studier, kontorer, klasseværelser, værksteder og alskens teknik.

Skolen ligger næsten i forlængelse af den berømte akse fra *Marmorkirken*, over *Amalienborg* og til *Operaen*. I nabolaget findes en masse andre kunstneriske skoler som *Statens Teaterskole*, *Arkitekt-skolen*, *Designskolen*, og *Rytmask Musikkonservatorium*.

Vi ser et filmstudie, hvor en dekoration er ved at blive skabt. En hel lejlighed. Vi får en snak med den ansvarlige for studiets lysdepot, *Torben Borup-Madsen*, der fortæller om dekorationens vægge, der nu om stunder er beregnet til genbrug.

Han viser bagsiden af en væg, der er samlet med beslag. Den har sidst været i anvendelse i DR.

På den videre vandring kigger vi ind til skolens prorektor, *Arne Bro*, der er leder af *TV-uddannelsen*. Han er selv elev fra skolen og har solid erfaring som instruktør, producer, redaktør og teoretiker.

Rektor og prorektor stiller gerne op til et foto.

Vi kigger ind til to unge damer, der arbejder ved nogle skærme. Det er *Lizette*, der produktionsdesigner og uddannet på den nærliggende *Designskole*, og *Roja*, der er elev på *Filmskolens* tv-tilrettelægger-uddannelse. *Poul Nesgaard* fortæller senere i interviewet, at der er meget samarbejde mellem de kunstneriske skoler, der ligger i nabola-get.

Fra en fløj er der udsigt til nogle af de 32 kanonbådsskure fra 1830'erne. De blev bygget efter, at englænderne havde bortført vores flåde i 1807. Der er nu indrettet kontorer i de fleste af dem, men 5 er bevaret uberørte.

Frederiks Bastion ses i baggrunden, og bag denne igen *Amagerværket*.

Rektor får sig blandt andet også en lille sludder med *Jacob*, der som producer er midt i sin afgangsfilm.

Skolen har en flot biograf i en rund sal, der præger huset både udvendigt og set fra kantinen, der ligger umiddelbart indenfor hovedindgangen. Der er dog ikke adgang for et almindeligt publikum i den smukke sal med de røde stole.

Rundt omkring i huset står der små grupper af en anden model røde biografstole. De er fra skolen på *Christianshavn*.

Ligesom hos os i *Glostrup Bio* har man bevaret lidt af det gamle.

Fra Utterslev til Gyngemosen

Usædvanlig karriere

Din karriere er jo en utrolig historie om en ung fyr, der bliver smidt ud af gymnasiet, er ansat på DR i mange år - og ender som rektor.

Ja, det er da også sjovt, men jeg tror nu ikke, man kan lære noget af den historie. Der er jo ingen karriere, som ikke også er afhængig af nogle tilfældige omstændigheder.

I nogle tilfælde er det ekstremt, hvor mange heldige omstændigheder, der er skyllet ind i ens bane.

Det er vist det eneste, man kan lære af det.

Præstesøn fra Utterslev

Peter Aalbæk, Thure Lindhardt – du er den tredje præstesøn, jeg har interviewet. Og de siges jo at være de værste, lyder en gammel spøgefuldstfordom. Har din baggrund været en modstand eller en styrke for den, du blev?

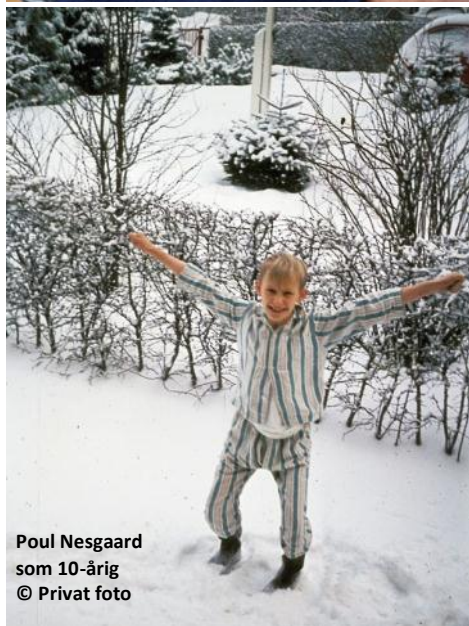
Vi kan jo kun forstå livet bevidst gennem sproget. Det betyder, at hvis du er opdraget i en religiøs sproglig verden, så forstår du livet igennem dette sprog. Det religiøse sprog har både en poetisk og filosofisk måde at se tingene på. Lidt vidtløftigt måske, og det konkrete liv bliver på den måde trådt lidt under fødderne.

Far, der var en meget forsigtig mand, sagde altid: "*Lad heller vær'!*". Det var nærmest hans motto. Hver gang jeg foreslog noget, var omkvædet "*lad hellere vær'!*". Jamen, så gør man jo det omvendte, for det skal da være løgn! Det kan da ikke være det rigtige, bare at lade være.

Men min far var nu også en sjov mand i al sin forsigtighed. Han var præst ved den gamle *Utterslev Kirke*. En meget lille kirke, der oprindeligt havde været stuehus til en gård. Bygningen ligger der endnu ude ved gadekæret.

Jeg havde en dejlig barndom på *Hjortholms Allé*, en stille villavej i den rolige ende af NV.

Min ældre bror, *Finn*, er jo også havnet i filmbranchen. Det var vist ham, der først fik mig interesseret i film.

Poul Nesgaard
som 10-årig
© Privat foto

Vi lavede tidligt smalfilm sammen i stor stil. Man lærer jo af dem, der er ældre end en selv. Når de gør nogle ting med stor frimodighed, ser man, at man ikke behøver at begrænse sig.

Man lærer at tage mulighederne, når de er der.

Da min fars søster for mange år siden blev 80, slog det mig, at hun egentlig havde været en meget mærkelig dame. På den gode måde. Jeg havde som barn bare set hende som en meget voksen dame, der røg cigarer. Men hun havde kørt racerløb og meget andet sjovt. Desuden havde hun lavet film meget tidligt. Hun havde et meget avanceret kamera med tre udskiftelige optiker.

Jeg tænker, at det selvfølgelig må være der, det kommer fra – alt det med legen og galskaben. Og filmen.

Du blev smidt ud af gymnasiet allerede i 1g. Hvorfor dog det?

Det var vist fordi, jeg lavede fjernsyn og havde for travlt med alt muligt andet. Allerede fra 14-års alderen leverede jeg billeder til *Berlingske Tidende*. Mest dyrefotos.

På bladet mødte jeg første gang en fremmed voksen, der havde tillid til, at jeg kunne noget. Det at møde en som ung, der viser tillid til én – det er en fantastisk gave. Det var den gamle redaktør *Biering* af bladets bagside, hvor jeg fik en masse plads til mine dyrefotos. Nogle gange havde jeg eksotiske dyr med ind til *Biering*. Dem lånte jeg hos en dyrehandler, der importerede dem fra hele verden.

Karaktererne i gymnasiet var heller ikke for kønne, da jeg blev smidt ud. Jeg er sådan indrettet, at jeg er god til at huske taler og foredrag og den slags, men hvis du beder mig remse nogle af *Grundtvigs* salmer op, kan jeg ikke lige finde dem frem, selv om jeg kender dem. Jeg blev altid taget i noget, jeg ikke havde styr på.

Jeg følte virkelig, det var et overgreb mod mig at blive smidt ud. Flere år efter hævnedes jeg mig på rektor ved en tale foran alle hans elever. Det glemte han aldrig. Selv om jeg ikke kom igennem, bliver jeg inviteret til jubilæumsfester, hvor jeg også har fungeret som konferencier.

I radioens B&U i pionertiden

Så kom du i *Danmarks Radios Børne & Ungdomsafdeling (B&U)* i 1968. Den var startet samme år med den navnkundige *Mogens Vemmer* som programsekretær.

Det var under det såkaldte ungdomsoprør med "de røde lejesvende" og alt det. Hvordan befandt du dig der?

Jeg havde overhovedet ingen forudsætninger. Jeg kom jo fra denne osteklokke af religiøsitet, hvor man forestiller sig, at livet er vigtigere efter døden. Der var mange skolelærere i radioen den gang – og en enkelt isenkræmmer. Vores nestor, *Elith Nørreholm*, var uddannet isenkræmmer.

Den navnkundige *Elith Nørreholm* ses yderst til højre, og *Poul Nesgaard* er nummer tre fra venstre. Billedet fra 1980 er fra *B&U's Sommerferiebussen*, der kørte landet tyndt i flere år.

© DR

Jeg anede ikke, hvad "de røde lejesvende" var. Jeg blev altid brugt som modbillede. Hver gang *Mogens Vemmer* blev angrebet, sagde han: "*Vi har skam også en præstesøn!*". Jeg var dybt nysgerrig i forhold til de mennesker, der forstod sig på politik og virkelighed. Det var meget mærkeligt.

Jeg nåede lige at komme ind, dengang *B&U* begyndte at lave tv på en ny måde. *Jesper Klein* lavede *Peberkværnen*, og også folk som *Thomas Winding*, *Flemming Quist Møller*, *Susanne Brøgger* og *Bodil Udsen* udviklede nye måder at optræde for børn på. Humoren og galskaben blev meget mere tilladt. Vi fik jo den fornemme *Kristian Kryger* pris, men vidste ikke rigtig, hvordan vi skulle forholde os til prisen. Vi havde jo forsøgt at lave næsten det modsatte af det, prisen stod for.

Vi stilede ikke efter priser, men ville hellere provokere.

Poul og Nulle i Hullet

Sammen med Nulle lavede du op til julen 1980 en julekalender i *Danmarks Radio: Jul og Grønne Skove* også kaldet *Poul og Nulle i Hullet*. De fleste voksne var forvirrede – mange endda forargede. En julekalender uden de sædvanlige ingredienser!

Jeg ved godt, at mange voksne ikke kunne lide den, men børnene var glade for den. Vi fik flere hundredetusind breve. Vi kunne slet ikke nå at læse alle disse breve, men vi tog nogle stikprøver, og der var stor begejstring. Børnene syntes jo, det var sjovt med to mænd, der faldt ned i et hul i jorden. Efterhånden kom der selvfølgelig nogle mere sure breve, fordi forældrene havde møffet sig ind på børnenes domæne.

Vi, der lavede julekalenderen, var ret ligesindede. Det var folk som *Nulle (Elith Nykjær Jørgensen)* og *Quisten (Flemming Quist Møller)*. Vi brugte vores venner, fordi der ikke var andre, der turde være med (griner). *Nulle* mødte jeg faktisk inde på Strøget engang i starten, hvor han var ved at lave en anden udsendelse. Han var rekvisitør dengang, men han blev brugt til andet også, fordi han har et humoristisk gen. Da han skulle rejse ud i den store verden for at fortælle historier derfra, blev jeg hans kontaktperson. Sådan startede det.

Rektor for Filmskolen

Overraskende udnævnelse

I *Lille Virgil* og *Orla Frøsnapper* havde du en lille rolle som skolelærer. Derudover har du været med i et par korte film. Det er hele din filmbaggrund for at være rektor for en filmskole. Er det ikke lidt usædvanligt?

Det kan ikke være på grund af min filmkarriere, jeg har fået jobbet her. Jeg havde jo noget med fra radio og tv, og da jeg startede her, satte vi en egentlig uddannelse i tv-produktion på skemaet.

En af grundene til, at jeg blev valgt, var nok, at vi ville bygge bro mellem tv- og filmverdenen. Samtidig kan man forestille sig, at jeg repræsenterede noget på tv, som man fandt attraktivt at bygge videre på. Men jeg véd det jo ikke.

Noget at tage fat på fra start

Du blev rektor i 1992, efter at *Filmskolen* var blevet frigjort fra *Filminstituttet* i 1988.

Var det vigtigt for dig ”kun” at være underlagt et fjernt ministerium og ikke at have en chef eller en bestyrelse til at blande sig i det daglige?

Det har jo altid været sådan, og jeg har ikke prøvet andet. Vi er ret tæt på embedsværket, men det er på den sjove måde, hvor vi drøfter og diskuterer – bliver udfordrede og inspirerede.

Da jeg overtog jobbet, var der et hav af konkrete udfordringer at tage fat på. Der var ikke penge til de uddannelser, der var sat i gang, og lærerne talte ikke sammen. Der var ikke noget fælles sprog. Min forgænger havde samlet skolen, men han havde været væk et halvt år, fordi det tog så lang tid at finde en ny rektor. Så sandede det hele jo yderligere til.

Der var noget dejligt konkret at gå i gang med. Hvis jeg havde overtaget en skole, der gik fantastisk godt allerede, ville det have været sværere at definere, hvad mit job skulle være. Når der mangler penge og lokaler, ved man, hvad jobbet går ud på indtil videre. Man ved, hvad udfordringen er, og man mærker, hvem man selv er.

Jeg lærte også straks alle at kende. Hvis alt bare havde fungeret fantastisk, havde jeg jo ikke lært lærere og elever at kende så godt.

Så havde alle jo gået og drømt på hver sin planet.

20 år i en varm stol

Og så foreløbig 20 år som rektor. Det er længe i sådan en stilling, hvor udviklingen sker så hurtigt.

Der vil jo hele tiden kunne opstå nye sager, hvor jorden gynger under en. Det er klart, at man skal have overskuddet til det. Man skal synes, at det er sjovt at være i brændpunktet.

Jeg har et meget stort netværk, og synes det er sjovt og interessant at være involveret i alle mulige sammenhænge.

Hvis man vil sidde længe som rektor, skal man bruge det til afsæt for virkelig at skabe noget.

Vi er netop nu i gang med en ny vision, og jeg vil jo påstå, at jeg er den bedste til at transformere skolen over i den nye virkelighed uden at miste kernen. Hvis der kommer en ny på posten, har denne jo ingen forudsætninger for at afdække hvad "guldet" i skolen er og hvem, der er bærer af det?

Når der kommer en ny, vil alt være kaos. Nu er det da i hvert fald kaos på baggrund af viden og erfaring.

Når man sætter så mange ting i gang, er der hver dag en masse løse tråde. Det skal man kunne leve med. Fornyselsen kommer fra eleverne og ved at sætte visioner i gang i forhold til den virkelighed, vi lever i.

Internationalisering og Eucroma

Netop nu er vi i gang med at udvikle en kæmpevision for hele *Filmskolen*. Vi skal være meget mere internationalt orienterede, og vi skal dyrke mere forskning inden for en såkaldt kunstnerisk udviklingsvirksomhed. Skabe nye uddannelser og nye relationer til andre uddannelser osv.

Vi skal blandt andet tilpasse os til *Bologna*-aftalen, som vi hidtil har holdt os udenfor. Vi vil komme til at indgå i et system, der indbefatter bachelor- og kandidatuddannelser.

I 1999 underskrev undervisningsministre fra 29 europæiske lande *Bologna*-deklarationen med den hensigt at realisere et fælleseuropæisk område for videregående uddannelse. Efterfølgende har flere tilsluttet sig, således at det uddannelsespolitiske samarbejde i dag omfatter 47 lande. Et centralt punkt er øget samarbejde hen over grænserne.

Også omkring digitaliseringen sker der meget. Aktuelt er vi i gang med en ny uddannelse, der kombinerer animation og computerspil på højt plan: *Eucroma* (*European Cross Media Academy*).

Du skal forestille dig, hvordan man ville opbygge *Filmskolen*, hvis vi skulle gøre det i dag. Altså som verden er lige nu og med den teknologi, vi råder over nu. Hele den informationsbårne virkelighed, vi befinder os i.

Det er et femårigt projekt, der nu er gået i gang, og vi har indgået rammeaftaler med ministeriet, hvor hele denne vision er indbygget.

Vi vil nu begynde at lægge arm med disse udfordringer – uden at give slip på det, der er kernen og hjertebloodet i *Filmskolen*.

Filmskolens virksomhed

Den filmiske fortælling

Filmskolen har sine fire uddannelser og diverse 9 faglinjer (se faktaboks). Er der alternativer til at blive uddannet som filmmenneske i dag?

Ja, da! Jeg er jo selv et alternativ som autodidakt. Jeg har f.eks. aldrig gået på *Filmskolen*, og der har vist aldrig før været så mange alternativer for at tilegne sig en baggrund for at skabe filmiske fortællinger.

Der kommer flere og flere tiltag, der fremmer tendensen med at skabe filmiske fortællinger – til film, tv eller andre platforme.

Det starter på mange måder allerede i folkeskoler og gymnasier. Jeg vil ikke sige, at det filmiske udtryk fortrænger litteraturen, men det har naturligvis fået en meget stor plads i børn og unges virkelighed.

Fortællingen vokser frem, når man arbejder sammen med fagfolk, der kan deres kram.

Fakta om Filmskolen

Skolen huser fire uddannelser med i alt 9 faglinjer, og der gennemføres såvel fagundervisning inden for en linje som fællesundervisning i dramaturgi, filmiske fortællegreb og filmhistorie.

Skolen har en fast stab af lærere, men benytter også i vid udstrækning gæstelærere.

På **Filmuddannelsen** (4 år) bliver man filminstruktør, filmproducer, filmfotograf, filmtonemester eller filmklipper.

På **TV-uddannelsen** (4 år) uddannes dokumentarinstruktører/ tilrettelæggere samt flerkamerainstruktører/studieproducere.

Manuskriptuddannelsen (2 år) producerer manuskriptforfattere.

På **Animationsuddannelsen** (4½ år) lærer man både at udvikle animationsfilm og computerspil.

Ud over teoretisk undervisning laver eleverne undervejs øvelser og pennenprøver, sammenhængende produktioner, midtvejsfilm og afgangsfilm. De sidstnævnte vises offentligt.

CUBO Arkitekter har tegnet om- og nybygninger. © Arkitekturbilleder / Andreas Trier Mørch

Kreativitet i strenge rammer

Filmskolen er en kunstscole, hvor lærerne sætter stærkt personligt præg på undervisningen. Det er et sted, hvor eleverne får lov at udfolde alt det, de har i sig.

Ja, men under stramme rammer. Jeg havde nær sagt under spillereglernes tyranni, uden at det må opfattes negativt. Det er meget vigtigt at stille spørgsmålet: "*Hvad er hensigten?*".

Vi kan tage det sjove eksempel med Dogme-filmene. Hvis det havde været direktøren for *Filminstituttet*, der havde dikteret, at der nu skulle laves nogle meget billige film. At det var fint nok at optage i hånden, selv om det blev rystet. At det var lidt ligegyldigt med kvaliteten af lys og lyd. Ja så havde direktøren fået fingeren med det samme.

Nu havde *Lars von Trier* og de øvrige "dogmebrødre" en anden hensigt. Nemlig at frisætte filmkunsten ved at lave nogle stramme regler, der gør tilblivelsesprocessen legende. Hensigten var at frisætte filmen – og ikke bare at spare penge. Altså en kunstnerisk proces, der faktisk falder fint indenfor skolens pædagogik. Og så går bevægelsen minsandten hen og bliver en verdensomspændende succes.

Hensigten med *Filmskolen* er at udfordre elevernes talent ved at give dem spilleregler og rammer. Det har vist sig, at dette fjerner noget af angsten. Mange skabende mennesker har også en vis præstationsangst. Hvis du skal arbejde indenfor nogle spilleregler, er angsten på en måde tøjlet. På den måde får man meget mere lyst og frimodighed til at skabe det, som i virkeligheden er "dig".

Vi udfordrer eleverne hele tiden. Vi prøver hele tiden at forføre dem ud i opgaver, som de måske ikke havde forestillet sig. Det er ikke for at drille dem, men ved at udfordre dem at hjælpe til, at de udvikler sig og får et "sprog". Så de kan få en slags fremmedgørelse overfor sig selv. Så de kan se: Hvem er jeg egentlig? Hvorfor kan jeg godt lide disse billeder, disse farver, disse fortællinger, denne tematik?

Idéen er kort sagt, at eleven skal finde ud af: "Hvor er mit udgangspunkt, og hvor vil jeg hen?".

Når du har en kerne og en bevægelse, kan hele tilværelsen reflektere sig ind i denne bevægelse.

Filmfolk uddannes til verdensklasse

Skolens resultater er kaldt verdensklasse og dansk film er verdensberømt.

Man skal jo hele tiden tænke på, hvad skolen bliver sammenlignet med. Uddannelse indenfor film er meget, meget ny, og det er meget forskelligt, hvordan uddannelsen foregår. Nogle steder kalder man det at lave en workshop for en uddannelse. Omvendt er de fleste filmskoler rundt omkring faktisk på universiteterne. En meget mere teoretisk tilgang med kurser i filmhistorie, psykologi og så videre. Det kan der sagtens komme noget ud af.

Men det vi gør her på skolen, er at tage ansvaret for at uddanne den enkelte elev med sit personlige talent. Det er en meget mere sårbar og rystende oplevelse. Vi har været så heldige, at nogle af vores lærere har været her i rigtig mange år. Hele skolen er bærer af en erfaring, og det er den, der hele tiden udvikler skolen. I en traditionel skole har man pensum og bøger, men her er indlæringen baseret på noget, som skolen har båret videre – ja faktisk har opfundet. For at du kan nå et højt niveau, skal du have nogle lærere, der tager det dybt alvorligt at være lærer. Brænder for det. På godt og ondt.

Lærere og elever kan godt blive uvenner, og eleven kan synes, at læreren er helt gal på det. Der er ingen ende på konflikter og problemer, netop fordi det er båret af den personlige erfaring, som skolen har. Vi har netop foretaget et generationsskifte blandt lærerne, men må erkende, at vi har ansat nogle, der er lige så erfaringstyngede og modne rent aldersmæssigt, som dem vi netop har sagt farvel til efter mange års tro tjeneste. Det kræver stor modenhed at være lærer. Du skal have en eller anden form for karrieremæssig ballast, og du skal have et blik for, hvad dit pædagogiske greb er. Og så skal du jo kunne samarbejde med alle de andre faglærere.

Vi har mange eksterne lærere. Ofte store stjerner fra ind- og udland. Men det er de faste lærere, der har ansvaret. Vi har for nyligt ansat *Rumle Hammerich* som leder af instruktørlinjen.

Skolens kvalitet ligger i, at den meget tidligt har forstået, hvad der skal til for at uddanne skabende kunstnere. Det er næsten det modsatte af traditionelle studerende, der skal reproducere en viden og gå op til en eksamen. Det betyder ikke, at viden er forbudt, men udgangspunktet er sådan set den viden, du selv bærer af.

Instruktørlinjen

Instruktørlinjen er vel den, der for de fleste profilerer skolen, mens de øvrige uddannelser mere anses for støttefunktioner. Det kreative islæt forbinder man vel mest med instruktørerne?

En instruktør er ikke bare en spillefilminstruktør, men kan også være dokumentarinstruktør eller flerkamerainstruktør til tv, animationsinstruktør eller computerspilinstruktør.

Det er nu ikke sådan, at det bare er instruktørerne, der står for det kreative islæt. Det er mellem instruktøren og de øvrige funktioner, at både kunsten og konflikterne ligger. Når det virkelig fungerer, er f.eks. fotografen en kunstnerisk ansvarlig medarbejder for sit område. Det samme gælder designeren, manuskriptforfatteren osv.

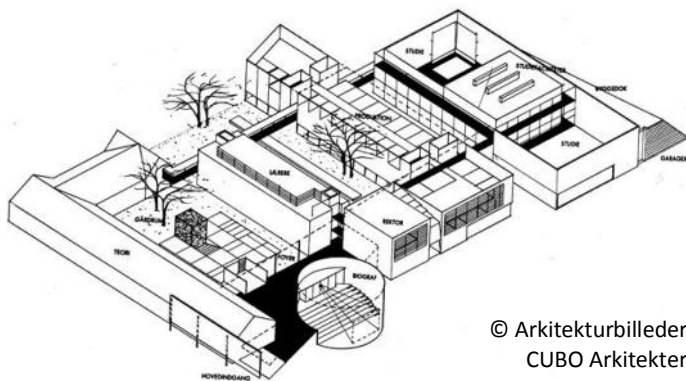
Det er derfor, at skuespillere, som f.eks. *Anne-Grethe Bjarup Riis*, som du jo har interviewet, kan gå ud og lave en god film, selv om de aldrig har lavet den slags før. Skuespillerne kommer med et temperament og nogle erfaringer fra en anden kant, men er samtidig afhængige af, at orkestret spiller rent. Altså at det rent filmtekniske er i orden.

Instruktøren trækker på et hold af fotografer, producere, tonemestre, instruktørassistenter, klippere osv., der sikrer, at filmen fremtræder professionelt. Endvidere er det ofte arrangeret, at en udefra kommende instruktør har en professionel instruktørassistent med i hele arbejdsprocessen.

Det skal dog understreges, at fornyelsen i dansk film – og medier i det hele taget – påhviler *Filmskolen* i udstrakt grad.

Skolens uddannelse skal sikre fornyelsen gennem indsigt, viden, erfaring og personlighed.

Det er dér skolen har sin opgave, og det er derfor, den kaldes en kunsthøjskole.

© Arkitekturbilleder
CUBO Arkitekter

Du har sagt et sted, at det har været et gennemgående tema i 2011, at instruktørerne selv har skrevet manuskriptet. Er det en tendens, der vinder udbredelse?

Ja, men det er altså ikke noget, vi synes er godt. Vores manuskriptlinje er jo kun toårig, mens de andre er fireårige. Det er vi faktisk ved at ændre nu, fordi vi vil lægge mere vægt på manuskriptforfatterens rolle. Vi vil gerne have uddannelsen op på fire år, så strukturen ikke ligger som en modstand. En instruktørs opgave er selvfølgelig at instruere, selv om han naturligvis også skal kunne skrive.

Der er jo altid nogle enere som *Jørgen Leth* og *Nils Malmros*, som vil det hele. Men det skal ikke være mønsteret generelt. Mønsteret skal være, at man bliver så professionel, at man kan arbejde sammen. Hvis samarbejdet mellem instruktøren og manuskriptforfatteren ikke bliver så tæt omkring opgaven som hos to mennesker, der danser sammen – så ryger takten, og man støder ind i hinanden.

6 ud af 170 ansøgere kommer ind

Der starter jo nye hold i 2013, og der er snart optagelsesprøver. Det er nogen skrappe prøver?

De skal alle sammen igennem alle mulige prøver. Vi skal finde ud af, hvem de er, og hvor de vil hen. Hvad deres kerne er. Det er både interne og eksterne lærere og fagfolk, der er med i optagelsesprocessen. Optagelsen tager flere måneder, for du skal igennem 4-5 runder, hvis du kommer hele vejen igennem.

På instruktørlinjen alene søger ca. 170 ind i år, og kun 6 bliver optaget. Der er dog ikke så mange på de andre linjer, men der er dog f.eks. ca. 60, der søger ind på fotograflinjen og 40 som tonemestre.

Nogle har prøvet en del før, ved f.eks. at have været volontører et sted. Nogle kommer fra *Filmhøjskolen* (*Den Europæiske Filmhøjskole i Ebeltoft* /red.), andre fra forskellige filmværksteder. De har alle sammen prøvet noget, før de søger ind på skolen. Det er dog ikke sikkert, at de, der har prøvet en masse forud, også er dem, der kommer ind. De er måske allerede for låste i deres opfattelser.

Man er under stort og konstant pres som elev på denne skole. Blandt andet fordi, man hele tiden bliver målt i forhold til hinanden. Hvis man begynder at tvivle på sig selv, er det altså ikke sjovt her på skolen.

Filmskolen skal stå for, at der hele tiden er en fornyelseskraft.

Kvindelige elever

Forleden var der et indlæg i *Politiken*, hvor især *Kathrine Windfeld*, som også er tilknyttet skolen, gik ind for kønskvotering, som vi kender det f.eks. i Sverige. Det gør du så ikke, læste jeg.

Det gør jeg bestemt ikke! Jeg synes, det er diskriminerende. Så kommer en mand måske ikke ind, fordi der skal være plads til en kvinde, der måske er mindre kvalificeret. Og så skal der kunne samarbejdes bagefter.

Der er så mange rollemodeller af kvindelige instruktører, som virkelig kan noget. Hvorfor i alverden er der så ikke flere, der søger ind? Når alt kommer til alt, er Danmark et af de lande i verden, hvor flest kvindelige instruktører slår igennem. Det er mærkeligt, at det ikke skaber en bølge.

Vi skal til stadighed tilstræbe, at der er lige mange kvinder og mænd. F.eks. på dokumentarlinjen er i dag 100% kvinder. Det er da også irriterende! Det har måske at gøre med, at dokumentar er tættere på det alment menneskelige, og at fiktion mere er sådan noget med, at nu skal vi fortælle en saftig og voldsom historie.

Det er ærgerligt, at dit blad udkommer før optagelsesprøverne er slut, ellers kunne vi jo se, hvordan det gik denne gang.

Samarbejde med andre kunstskeoler

Filmskolen har en stribet samarbejde med andre kunstskeoler omkring sig på her på Holmen. Er der meget samarbejde indbyrdes mellem disse?

Ja, det er klart. Filmen har altid gået på rovdraft hos dem, der kan noget. Herude er vi omgivet af arkitekter, designerne, skuespillerne, musikere osv. Vi er i et officielt fællesskab som refererende til en afdeling af *Kulturministeriet*, men derudover har vi vores eget tætte fællesskab.

Det var fantastisk at være med til at skabe en by af kunstskeoler herude i sin tid. Jeg gik rundt herude i midten af 1990'erne, da flåden stadig ejede bygningerne. Vi kunne bare sige, hvad vi gerne ville have. Det var en tid, hvor der var overskud, så vi gik rundt som nogle hærførere og erobrede land til kulturen.

De arbejdere i blå kedeldragter, der før havde arbejdet herude, kiggede på os med en vis skepsis. Her kom vi som sådan nogen forkælede kulturfolk og tog deres område. Jeg forstod godt, at det var øretæveindbydende.

At stå vagt om rammer for udfoldelser

Er noget af det karakteristiske for dig ikke, at du aldrig har stillet dig tilfreds med middelvejen, men altid har søgt den stabile fornyelse?

Måske, og så kan jeg åbenbart fungere i alle de omvæltninger, der er en del af jobbet. En skole som denne er aldrig perfekt. Der er altid noget, som går helt galt. Det skal man også kunne leve med.

Fællesskabet på skolen er meget stærkt – på godt og ondt. Det er jo i konflikterne, at fællesskabet virkelig bliver bygget op.

Jeg har lært at nyde det, når man i få dage i træk kan bilde sig ind, at det går virkelig godt. For jeg ved, at lige om lidt er vi ude i høj søgang igen.

Hensigten for mit arbejde på skolen er at stå vagt omkring nogle rammer. Vi skal give eleven friheden indenfor disse rammer.

Det er vigtigt ikke at være bange for konflikter, men at kunne håndtere dem.

Man skal turde stå på broen i al slags vejr – også i orkan.

Poul Nesgaard filmer ved FDF's landslejr 1972.

© Privat foto.

Nogle af vinterens film

Da det ikke er muligt at vise planen for hele den periode, bladet dækker, anbefales det, at du abonnerer på vores nyhedsbrev. Se www.glostrupbio.dk. Du kan også finde vores annonce i *Folkebladet* eller snuppe programmet i kasserne udenfor biografen.

Vinterens bedste film

Jul og nytår

Hen over juledagene og nytåret er der flere underholdende film i *Glostrup Bio*. Den helt store filmoplevelse kan opleves i *Hobbitten*, der vises i 3D. Den er instrueret af *Peter Jackson*, der også stod bag *Ringenes Herre* trilogien. Ligesom denne er *Hobbitten* baseret på *J.R.R. Tolkiens* fantasifulde univers. Vi mødte allerede hobbitten *Frodo Sækker*

(*Baggins*) i *Ringenes Herre*, men her går vi faktisk længere bagud i den vældige fortælling om det gode og det onde.

Filmen, der varer det meste af tre timer, sætter nye standards for digital filmteknik. *Glostrup Bio*, der for et års tid siden fik det nyeste digitale udstyr, har allerede måttet opgraderet udstyret for at kunne vise denne film optimalt. For de teknisk interesserede kan det nævnes, at filmen vises med 48 billeder i sekundet (48 fps), hvor standarden hidtil har været det halve. Det bliver flottere end nogensinde – og i forrygende 3D-kvalitet.

I en mere hjemlig atmosfære inviterer biografen til varme sommerdage på *Roskilde Festival*. I den tredje film om *Max Pinlig* og hans pinlige mor er *Max* taget

til festival, men hans mor vil ikke slippe ham af syne. Glæd dig til at gense den nu 16-årige *Max*, der er vokset betragtelig siden den første film fra 2008. Og ikke mindst at opleve hans geskæftige mor igen. *Mette Horn* på slap line!

En anden fin film til juledagene er animationsfilmen *Zambezia*. Filmen handler om en fugleby ved *Victoria-vandfaldet* i *Afrika*. *Zambezia* er et sandt paradis for fugle fra nær og fjern, indtil leguanen *Budzo* sætter sig for at udslette byen. Den syd-afrikanske film er med dansk tale.

Januar

Nåede du ikke at se *Hypnotisøren*, er der en chance mere den 2-9. januar. Filmen, der er baseret på *Lars Keplers* bestseller, er instrueret af den svenske Hollywood-instruktør, *Lasse Hallström*. Den karismatiske *Mikael Persbrandt* spiller hovedrollen, og han er aldrig kedelig. Det eneste vidne til en massakre på en familie kan måske huske noget under hypnose?

Senere i januar er der danmarkspremiere på *Thomas Vinterbergs Jagten*, der allerede går sin sejrsgang på diverse filmfestivaler. *Mads Mikkelsen* ses i en uforglemmelig rolle som en pædagog, der uskyldigt hvirvles ind i en grim sag i den lille by. Den grumme historie har en række andre af *Danmarks* bedste skuespillere på rollelisten, f.eks. ses *Susse Wold* for første gang siden 1985 på det hvide lærred.

Den sidste dag i januar er der danmarkspremiere på fortsættelsen af *Alle for Én*. Den hedder såmænd *Alle for To*! Den skæve og skøre film om de tumpede småforbrydere starter med, at *Nikolaj (Jonatan Spang)* kommer ud af spjældet, mens brødrene *Ralf (Mick Øgendahl)* og *Timo (Rasmus Bjerg)* er ved at planlægge et kup, der involverer usaltet smør, en slankekur og en helikopter.

27. januar kl. 15:30 er der en helt særlig forpremiere i *Glostrup Bio*, hvor *Mick Øgendahl* og instruktøren *Rasmus Heide* vil underholde før filmen. Læs mere på www.glostrupbio.dk.

Februar

For 10. gang siden 1966 skal vi møde den forvirrede børnepsykolog, der skal forsøge at holde styr på sin søsters mange børn. Han får det mere svært end nogensinde i *Min Søsters Børn i Afrika*, der har endnu mere action end de tidligere. Fru *Flinth* er nemlig blevet bortført af krybskytter i *Afrika*, og hun må da have hjælp.

Rækken af populære tegnefilm baseret på *Ole Lund Kirkegaards* bøger fortsætter. Efter *Orla Frøsnapper* og *Gummi T* kommer nu *Otto er et Næsehorn*. *Topper* er en fantasifuld dreng, der med en magisk blyant fremmaner et stort næsehorn, der fylder alt for meget i den lille lejlighed på 2. sal. En dejlig film til vinterferien.

Die Hard filmene er nået til nummer 5 siden den første i 1988. Den nu 57-årige *Bruce Willis* er fortsat en hurtigskydende actionhelt, der denne gang er i *Rusland* for at redde sin søn ud af fedtefadet. Årets film hedder *A Good Day to Die Hard*, hvilket også fortæller noget om filmens kontante humor og selvironi.

I slutningen af februar kommer *Kvartetten*. Det er en varm og underholdende film med en stribe ældre skuespillere i forrygende samspil. I et hjem for pensionerede operasangere er beboerne ved at forberede deres årlige koncert på *Verdis* fødselsdag. Det hele tager en ny drejning, da en virkelig primadonna, spillet af *Maggie Smith*, ankommer til hjemmet. Britisk humor, når den er bedst – men instrueret af en amerikaner: *Dustin Hoffman*. Det er hans første opgave i instruktørstolen.

Jul i Bio

Julen blev som så ofte før blæst ind af *Glostrup Byorkester* ved en velbesøgt koncert.

Juletræet var klar i foyeren, da *Glostrup Filmklub for Børn og Unge* havde sit julearrangement i weekenden den 1-2. december.

Vinderen af Kommunens tegnekonkurrence om årets julekort går i O.B. Præmien er en tur i bio for hele klassen.

Glædelig Jul og godt nytår!

Danmarks ældste trykte julekort fra 1882.